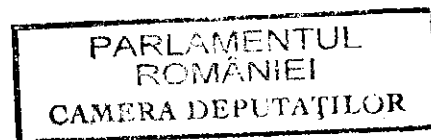

Parlamentul României
Camera Deputaților

Nr. 1792A/11.10.2017

Nr. A/PMP/216/11.10.2017

ÎNTREBARE

Adresată: Domnului Teodor Viorel MELEȘCANU, Ministru al Afacerilor Externe

De către: Deputat Constantin CODREANU, Președinte al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării

Data: 11/ 10/ 2017

Obiectul întrebării: *Soluții în rezolvarea cazului soțiilor Rățoi.*

Stimate domnule ministru,

Îmi permit să vă adresez o rugămintă în urma unei adrese primite la Comisia pentru comunitățile de români din afara granițelor țării la finele lunii septembrie a.c., semnată de către domnul Rățoi Paul Robert, CNP 1781210161049, cu domiciliul în municipiul Craiova, strada Mihail Străjan, nr. 8, bl.15, sc.1, ap. 12, născut la data de 10.12.1978 în municipiul Craiova.

În adresă, domnul Rățoi Paul Robert transmite următoarele:

„Soția mea, nume înaintea căsătoriei Mamedova Nasiba, nume după căsătorie Rățoi Nasiba, cetățenie Republica Uzbekistan, reședința în Republica Uzbekistan, orașul Samarkand, strada Spitamen Shokh nr. 177, număr pașaport AB6168301, a aplicat în data de 18.08.2017 la Secția Consulară din Ambasada României în Republica Uzbekistan pentru o viză de scurtă durată pentru vizita în România ca membru de familie al unui cetățean român.

Prin decizia nr. 948/01.09.2017, soția mea Rățoi Nasiba a fost informată că i-a fost refuzată cererea privind acordarea vizei de scurtă ședere în scop de vizită în România, cu motivarea că această decizie a fost luată ca rezultat al neîndeplinirii condițiilor Articolului 27, paragraful 2, litera g din OUG nr.14/2002, cu ulterioare completări și amendamente, articol care precizează că nu s-au îndeplinit condițiile generale sau speciale de acordare a vizei române. La momentul

când șotia mea a fost chemată la Secția Consulară pentru a-și ridica pașaportul și decizia scrisă, domnul Consul i-a înmănat această decizie și i-a spus că nu are timp pentru a-i explica motivul acestei decizii negative, dar din nefericire nu i s-a acordat viza română.

Am sunat la Centrul Național de Vize - pentru cetățenii străini - din România și mi s-a precizat că motivul refuzului vizei române se comunică numai cetățeanului străin la momentul înmânării deciziei de refuz, astfel încât nici acum nu știm exact motivul pentru care a fost luată această decizie.

Menționez că prin corespondență electronică am primit pe adresa mea personală de e-mail, pe 27 Iunie 2017, ca urmare a solicitării mele scrise, răspuns de la Secția Consulară a Ambasadei României din Uzbekistan cu documentele necesare pentru dosarul de aplicare pentru viza română în scop de vizită:

- bilet de călătorie valabil/rezervare bilet avion dus-întors, pe care șotia mea le-a avut la dosar;
- asigurare de călătorie valabilă pe toata perioada călătoriei, și șotia mea a avut și acest document;
- invitație autentificată din partea cetățeanului român în care să se menționeze asigurarea condițiilor de cazare, însoțită de copia pașaportului sau a cărții de identitate. Șotia mea a avut în dosar această invitație și declarație, precum și copiile după pașaportul și cartea mea de identitate;
- documente doveditoare ale căsătoriei, eliberate în conformitate cu legislația română, iarăși șotia mea a avut în dosar certificatul de căsătorie românesc (transcris);
- formular viză completat integral, și desigur că am avut și pe acesta;
- 2 fotografii 3/4, prezente și acestea.

Totodată, șotia mea a îndeplinit cerința de a depune dosarul pentru viză cu 30 de zile înainte de data planificată a vizitei, încât programarea pentru a depune acest dosar a fost inițial pe 17.08.2017 iar vizita era planificată pentru 21.09 - 08.10.2017.

Revin la faptul ca programarea inițială pentru a depune dosarul a fost pe 17.08.2017. Șotia mea a prezentat dosarul pentru viză domnului Consul al României în Uzbekistan și după verificare, domnul Consul i-a comunicat faptul că invitația autentificată este redactată pe 27 Iulie și ar fi 2 luni între această dată și data pentru care se cere viza pentru România, 21 Septembrie și că nu ar mai fi valabilă până atunci, întrucât, chipurile, ar expira. Menționez că această declarație notarială redactată pe 27 Iulie am trimis-o prin compania de curierat DHL chiar în aceeași zi șotiei mele în Uzbekistan deoarece îi era necesară în original, iar timpul

necesar livrării este de o săptămână și ea a primit această invitație pe 3 August, ca în aceeași zi, 3 August, după ce soția mi-a confirmat primirea invitației, am trimis o cerere pe e-mail la Secția Consulară pentru a solicita programarea pentru aducerea dosarului pentru viză.

Pe 4 August am primit un răspuns formal pe e-mail, în care nu mi s-a dat un răspuns pe fond la solicitarea pentru programare. Am trimis un alt e-mail în care am solicitat din nou programarea pentru depunerea documentelor / aplicație pentru viză și atunci am primit o confirmare cu data de 17.09.2017, ora 10:00, pentru ca soția mea să vină la Secția Consulară. Din momentul redactării acestei invitații la biroul notarial din România, trimisa în aceeași zi prin curier, cu o săptămână timpul de a ajunge la destinatar, cu alte 2 săptămâni cât a durat din 3 August când am cerut prima dată aceasta programare și până pe 17 Septembrie și cu cele 30 de zile cerute de Secția Consulară pentru deliberare între aplicație și data planificată a vizitei, noi ne-am încadrat exact în timpul solicitat și nu există o alta modalitate de a avea această invitație în original într-un timp mai scurt, la Secția Consulară.

O a doua problema ridicată de domnul Consul al României la Tașkent a fost faptul că în invitația trimisă de mine ca soț propriei mele soții nu ar fi fost specificate exact datele pentru vizita planificată a soției mele în România, respectiv 21.09 - 08.10.2017. Precizez că pe pagina de internet a Ambasadei României la Tașkent, unde este menționată necesitatea acestei invitații, nu se specifică acest fapt, că ar trebui să conțină datele pentru care se solicită viza, iarăși nici de la Secția Consulară nu mi s-a comunicat acest detaliu, însă formularea din aceasta invitație, formulare tip la acel birou notarial la care a fost redactată este următoarea: *"Sunt de acord ca soția mea, Răfoi Nasiba care urmează să viziteze România, să locuiască pe perioada vizitei în imobilul proprietatea mea exclusivă, situat etc., etc. Mă oblig să asigur spațiul de locuit în imobilul situat la adresa menționată precum și mijloace de întreținere în România pentru aceasta, și să suport toate cheltuielile cu hrana, asistența medicală etc., etc."*

Cu toate că nu este specificat în textul invitației o dată a planificatei vizite, această formulare este eminent inclusivă, neexistând în text o dată limită la care ar exista angajamentul meu.

În plus, față de documentele solicitate de la Secția Consulară a Ambasadei României la Tașkent, soția mea a mai avut o copie după documentul de proprietate al apartamentului pe care îl dețin în proprietate în municipiul Craiova și un extras de cont bancar de la Banca Română pentru Dezvoltare pe numele meu cu suma de 5 600 de euro, pentru a nu exista niciun dubiu cum că soția mea nu ar avea unde locui și mijloace de întreținere pe perioada vizitei în România, la domiciliul propriului soț.

Pe baza celor două obiecții ridicate de domnul Consul al României, acesta inițial a refuzat să primească dosarul de aplicare, apoi a revenit și a spus că-l poate primi, dar sunt șanse numai de 50% pentru a primi viză, iar în final a trimis-o acasă să gândească dacă vrea să depună dosarul sau nu și i-a comunicat faptul că o poate primi a doua zi, pe 18.09.2017, în cazul în

care totuși ar vrea să depună acest dosar. La momentul respectiv, cu dosarul finalizat, rezervări de bilete dus-întors, invitația legalizată notarial, asigurarea de călătorie, trimiterea acestor documente în original prin curier, dar mai ales timpul investit în pregătirea documentelor noastre și a documentelor pentru acest dosar de aplicare pentru viză, așteptările și speranțele noastre că în sfârșit vom rezolva această problemă și vom putea locui împreună, nu mai era loc de dat înapoi și de a se încerca o alta invitație pentru că nu ne-am mai fi încadrat în timp și ar fi trebuit în fapt să o luăm de la capăt cu o nouă aplicație și tot efortul nostru din ultimele șase luni ar fi fost egal cu zero, astfel încât am luat decizia ca soția să meargă a doua zi la Consatul României și să depună aplicația pentru viză.

Ar fi necesare câteva precizări:

Subsemnatul și soția mea, Nasiba, ne-am cunoscut pe 1 Martie 2016 în Istanbul în hotelul în care amândoi am locuit o perioadă, eu în concediu, iar viitoarea mea soție fiind în vizită la fratele ei, care în perioada respectivă locuia și muncea legal în Istanbul. Am avut mai multe întâlniri și discuții și am ieșit împreună în oraș. După aceasta am rămas prieteni și am continuat comunicarea pe internet pe diferite platforme sociale și rețele de mesagerie electronică. După trei luni de corespondență electronică, am luat hotărârea să ne întâlnim și să oficializăm relația noastră.

Deoarece eu, ca cetățean român, am nevoie de viză pentru a merge în Uzbekistan, am aplicat printr-o agenție de turism și am vizitat Tașkentul și Samarkandul între 27.06.2016 și 03.07.2016. În data de 01.07.2016, conform cu tradiția locală, am solicitat să fiu primit și am fost primit de familia viitoarei mele soții pentru a mă prezenta și a le cere încuviințarea pentru căsătorie. La aceasta întâlnire au fost prezenți tatăl, Tohir, mama, Mavluda, fratele, Gulomrizo și sora mai mică, Yulduz, dar și familia extinsă, unchiul Zarif și mătușa Mukaram, tot conform tradiției. Toți membrii familiei au fost foarte încântați să mă cunoască, i-am lămurit despre mine și familia mea și despre intențiile mele absolut onorabile de a mă căsători cu Nasiba și de a întemeia o familie împreună, apoi au discutat cu Nasiba și și-au exprimat fiecare părerea și i-au comunicat decizia de a nu se opune fericirii ei și de a aproba și încuviința uniunea noastră și ne-au urat multă fericire împreună. I-am oferit viitoarei mele soții un inel de logodnă și am fost acceptat de familia ei. În următoarele zile, pe 2 și 3 Iulie 2016, am fost invitat acasă la familia ei la masă în familie și pentru a sărbători logodna noastră, dar am și ieșit în oraș în Samarkand împreună cu Nasiba, fratele ei și logodnica acestuia, Farangiz.

Întorcându-mă în România și după discuții cu soția mea pe telefon, am decis să facem căsătoria în România, deoarece aceasta este și țara unde stabilisem că vom locui împreună. Deoarece Nasiba are nevoie de viză pentru a veni în România și pentru viză de invitație de la mine, am mers la un cabinet notarial și am făcut o invitație și am obținut apostila pe această invitație, apoi am trimis-o prin curier logodnicei mele în Uzbekistan. Când a luat legătura cu Ambasada României la Tașkent, i s-a comunicat faptul că această primă invitație nu este conformă cu invitația standard cerută și nu poate fi acceptată.

Undeva în luna Noiembrie 2016 am realizat că timpul trece foarte repede și procedura de invitație este lungă și greoaie și am făcut o încercare de a ne căsători în Republica Moldova, un stat unde ambii puteam calatori fără viză. După un drum la Consulatul României din Chișinău și o întrevvedere cu Consulul român, ne-am lămurit cum stau lucrurile, nefiind rezidenți niciunul dintre noi, și am înțeles că nu exista posibilitatea de a ne căsători legal în Republica Moldova, la Consulatul României.

În Decembrie 2016 am mers la Oficiul Județean pentru Imigrări Dolj pentru a obține o invitație pentru logodnica mea în România. Am primit o listă de documente necesare și când am avut totul gata m-am întors la birou. Acolo mi s-a prezentat modelul standard al acestei invitații și mi s-a spus să scriu toate detaliile despre persoana invitată și motivul invitării. Am avut la dosar și copia după actul de proprietate și extras de pe contul bancar, dovezi pentru asigurarea spațiului de locuit și mijloacelor de întreținere pentru persoana invitată. Mi s-a indicat un timp de așteptare de 4 săptămâni pentru o decizie în cazul meu.

Prin decizia nr. 3368480 a Serviciului pentru Imigrări Dolj, din 29.12.2016, mi s-a adus la cunoștință că invitația pentru logodnica mea nu a fost aprobată, motivarea fiind că "există motive să se considere că nu există garanții suficiente că persoana invitată va părăsi teritoriul României la expirarea vizei". Cum aceasta formulare generală nu avea în vedere strict cazul meu, unde eu o invitam pe logodnica mea pentru căsătorie, am cerut o audiență cu șeful Serviciului pentru a mă cunoaște și a-i explica situația mea. Am fost primit în timp scurt pentru a-mi susține cazul. Domnul comisar-sef mi-a răspuns exact cu aceleași cuvinte ca în decizia scrisă, mi-a spus că nu se poate face apel, decizia luată este definitivă, chiar dacă sesizez Inspectoratul General pentru Imigrări din București, și să nu mai aplic din nou pentru că decizia va fi la fel și mi-a spus să mă căsătoresc în străinătate și apoi, cu certificatul de căsătorie, să aplic din nou pentru invitație și decizia va fi pozitivă.

Inițial am fost pe de-a dreptul șocat de faptul că domnul comisar-șef m-a trimis să mă căsătoresc în străinătate, însă trecând peste această primă impresie, am început să cred din ce în ce mai mult ca nu este alta soluție. Documentându-mă pe internet despre căsătoria în străinătate, am găsit o companie din Turcia care se ocupă cu așa ceva. Costul era destul de ridicat, plus toată logistica necesară, însă din lipsă de o alta soluție am mers pe calea aceasta. Am luat legătura cu reprezentanța acestei companii pe internet și am stabilit toate detaliile, deplasarea mea în Istanbul, a logodnicei mele și a fratelui ei, hotel în Istanbul, traducerea și legalizarea tuturor documentelor în limba turcă la un birou de traduceri din Istanbul, apoi deplasarea în orașul Fethiye din sud-vestul extrem la Turciei, la aproximativ 800 km de Istanbul, unde își avea sediul această companie de intermediere și rezervarea de hotel acolo. Pe 14 februarie 2017 ne-am căsătorit legal în orașul turcesc Fethiye și în câteva zile am primit certificatul de căsătorie turcesc și trei copii ale unui certificat de căsătorie internațional.

Soția mea a mers în Uzbekistan și cu acest certificat de căsătorie a aplicat la autoritățile locale pentru schimbarea numelui de familie. Noul pașaport i-a fost eliberat în 5 săptămâni, cu noul nume din căsătorie, Rățoi Nasiba. După aceasta a mai avut de mers la un alt birou al autorităților locale, unde i s-a aplicat pe una dintre paginile pașaportului uzbek mențiunea oficială, în limba uzbekă: *"căsătorită cu Rățoi Paul Robert la data de 14 februarie 2017 în Fethiye, Turcia"*, aceasta însemnând recunoașterea oficială în Republica Uzbekistan a căsătoriei noastre legale oficiale în Turcia. După aceste demersuri, șotia mi-a trimis certificatul de căsătorie turcesc prin curier și m-am prezentat la Casa Căsătoriilor din Craiova, unde l-am depus împreună cu alte documente de stare civilă, cum ar fi certificatul naștere al meu și al șotiei mele Nasiba Rățoi, pentru transcrierea în certificat de căsătorie românesc, conform prevederilor legale în vigoare.

După ce am avut certificatul de căsătorie românesc, am mers la Oficiul Județean Dolj pentru Imigrări cu un alt set de documente pentru a face o noua invitație pentru șotia mea, invitație necesară pentru solicitarea și obținerea vizei de reîntregire a familiei. Însă la acest Birou mi s-a spus că *"dacă te-ai căsătorit nu mai ai nevoie de noi"*. Mi s-a mai comunicat că în locul vizei pentru reîntregirea familiei ar trebui să aplicăm pentru viză de scurtă durată în scop de vizită, deoarece procedura este mai simplă și nu necesită invitație, iar odată ajunși în România să venim la ghișeu din nou și să pornim procesul de obținere pentru șotia mea a permisului de ședere temporar. Când le-am spus lucrătorilor de la biroul de la acest Oficiu Județean pentru Imigrări despre corespondența electronică pe care am avut-o cu Secția Consulară a Ambasadei României la Tașkent, corespondență în care mi se indică să aplicăm acum pentru viza de reîntregire a familiei pentru șotia mea, deoarece suntem căsătoriți legal, aceștia (și la momentul respectiv erau trei funcționari în birou) mi-au spus că nu se mai face acea invitație aviz după căsătorie, că ei știu mai bine care este statutul străinului în Romania, pentru că au mai făcut asta în alte cazuri, și să merg să aplic pentru ceea ce mi-au indicat ei.

Cu toate că am rămas nelămurit de situația aceasta de neconcordanță între ceea ce mi-au comunicat reprezentanții unui Minister și cei ai altui Minister din țara mea, în lipsa acestei invitații am început să completez un dosar cu documentele necesare pentru obținerea vizei de vizita pentru șotia mea și am ajuns să aplicam pentru aceasta pe 18.09.2017.

Sunt aproape opt luni de când m-am căsătorit legal cu persoana pe care o iubesc, cu toate astea noi locuim încă în țări diferite și nu mi s-a dat viza pentru a-mi aduce șotia acasă, în România. Am trecut prin momente de dezamăgire extremă și de tensiune maximă, dar și de speranță omenească în tot acest timp, care a fost o perioadă de încercări uriașe atât pentru mine și șotia mea, cât și pentru familiile noastre. Au fost și cheltuieli însemnate, uneori pentru lucruri care s-au dovedit fără de folos, însă în momentul acesta partea financiara nici nu mai contează. Este vorba despre timpul nostru pierdut, când am fi putut fi împreună ca o familie normală, locuind împreună, nu mereu pe drumuri, între România, Turcia, Republica Moldova și Uzbekistan, căutând o soluție, dar este vorba și despre frustrarea și energia negativă

acumulată în tot acest timp de încercări și eșecuri, începând cu 1 iulie 2016 când ne-am logodit, un an și trei luni de încercări și așteptări.

Vă rog să mă înțelegeți. Situația în care mă aflu în momentul de față este una excepțională. Poate că ea reclamă o soluție excepțională. Vă rog din tot sufletul să mă ajutați în demersul meu de a obține viza de intrare în România pentru soția mea Nasiba, ca să putem locui împreună în România ca o familie normală într-o țară normală.

În momentul de față mă aflu cu soția mea Nasiba Rățoi în Chișinău, deoarece aici putem avea intrare amândoi fără viză. Și Republica Moldova, și Uzbekisantul fac parte din colegiului electoral (43 Diaspora) în care ați fost ales. Cunoaștem și apreciem faptul că sunteți un apărător al drepturilor românilor la cetățenia română, un apărător al copiilor și familiilor de români separați de granițe.”

În acest context, vă adresăm, stimate domnule ministru, rugămintea respectuoasă să analizați situația prezentată mai sus și să vă implicați în limita atribuțiilor și obligațiilor legale, în identificarea unei soluții pozitive, legale și practice a cazului soților Rățoi.

Totodată, vă rugăm respectuos să ne comunicați:

1. Există posibilitatea să transmiteți o adresă oficială Consului General al României la Chișinău privind primirea în audiență a soților Rățoi, astfel încât aceștia să-și poată expune situația, în speranța unei rezolvări favorabile?

Vă rugăm să transmiteți răspunsul dumneavoastră în scris și electronic Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării.

În atenția: Deputat Constantin CODREANU, Președinte al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării;

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, Str. Izvor nr. 2 - 4, Sector 5, București;

Adresa electronică: cromanii@cdep.ro;

Fax: 021.414.12.23.

PREȘEDINTE,
Deputat Constantin CODREANU

